

1. ΙΣΡΑΗΛΟΦΟΒΙΑ

Μέσο: ΕΣΤΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 17/07/2024 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 17/07/2024

Σελίδα: 5

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΣΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ, οι Έβραιοι έμειναν λόγω της θρησκείας τους. Στόν 19ο και στις αρχές του 20ού αιώνα, έμειναν λόγω της φυλής τους. Σήμερα μισούνται επειδή έχουν δημιουργήσει ένα κράτος - έθνος, το κράτος του Ισραήλ.

Το μίσος παίρνει διάφορες μορφές, παραμένει όμως βασικά το ίδιο: είναι η άποψη ότι οι Έβραιοι δεν έχουν δικαίωμα να υπάρχουν ως ελεύθερα και ίσα ανθρώπινα όντα. Η τελευταία όμως μορφή έδημιούργησε ένα είδος **άντισημιτισμού** που λειτουργεί διαφορετικά.

Η δυτική άποψη για τους Έβραίους και την γη τους είναι ριζωμένη στην πολιτιστική μας κληρονομιά. Για περισσότερο από 1,000 χρόνια, ο Χριστιανισμός έχει τοποθετήσει τους Έβραίους συγχρόνως ως τον περισσότερο κακό και την «Συναγωγή του Σατανά» - Αποκάλυψη, 2:9 και 3:9 (στην Βίβλο του Αγίου Ιακώβου).

Η Βίβλος, η οποία περιγράφεται ως «το πιο πολύτιμο αγαθό που η ανθρωπότητα αυτή μπορεί να παρέχει», στην ενθρόνιση του Βασιλέως Καρόλου III, εξύψωσε την εβραϊκή γη στην 'Ιερή Γη', την εβραϊκή πόλη στην 'Ιερή

Πόλη και έναν Έβραίο ιεροκήρυκα σε Ύψο του Θεού.

Καθ' όλη την διάρκεια του Μεσαίωνα, η ειδωλοποίηση των Έβραίων, τόσο ως φονένων του Χριστού αλλά και ως τέκνων του Θεού, ήταν η βάση του δυτικού πολιτισμού, πολλές φορές με καταστροφικά αποτελέσματα. Το μείγμα του φθόνου και της απέχθειας που αντιμετώπιζαν οι Έβραιοι ανά τους αιώνες έχει επιδεινωθεί με τα επιτεύγματά τους. Έχουν επιδείξει μία καταπληκτική ικανότητα να ευδοκίμουν, πολλοί δε απ' αυτούς να γίνονται μεγάλοι επιστήμονες, καλλιτέχνες, συγγραφείς και οικονομικοί παράγοντες. Παρ' όλο που αντιπροσωπεύουν το 0,2% του παγκόσμιου πληθυσμού, οι Έβραιοι έχουν άποκτησει τουλάχιστον 20% των βραβείων Νόμπελ. Μερικές φορές έχουν κατηγοριοποιηθεί ως υπάνθρωποι, άλλες φορές ως υπεράνθρωποι. Έχουν αντιμετωπίσει προσπάθειες εξολοθρευσεως και προσπάθειες εκμεταλλεύσεως. Υπήρξαν περίοδοι όπου ήταν αντικείμενο ειδικού θαυμασμού. Σπάνια όμως τους έχουμε δει ως απλώς «ανθρώπους». Όσο κοσμική κι αν γίνεται μία κοινωνία, συνεχίζει να επηρεά-

Ίσραηλοφοβία

του Γεωργίου Οικονόμου*

ζεται από το παλιό χριστιανικό ψυχόδραμα.

Η άλλη όψη, η χαρά με την οποία η κοινωνία «κλειδώνει» πάνω στις αγνώδεις σχέσεις με τους Παλαιστίνιους, έλκυει από την σχέση που έχουν παρουσιάσει για τους Έβραίους ο Σαίξπηρ και ο Chaucer, καθώς επίσης και η πολιτιστική μνήμη του 'Ιούδα.

Μία παρόμοια ιστορία εξελίσσεται στον Ισλαμικό κόσμο, με την δαμονοποίηση των Έβραίων στο Κοράνι. Είναι τόσος ο αντισημιτισμός στην κοινωνία, ή μάλλον, είναι τόση η βαθειά οικειότητα μαζί του, όπου, στόν 21ο αιώνα, μία γελιογραφία ενός Έβραίου πρωθυπουργού να κατασκευάζει ένα τοίχο από πτώματα μπορεί να μνησφθεί υπ' όντων ως «κριτική για το 'Ισραήλ».

Η εισαγωγή της εβραϊκής πολιτείας στο οικοσύστημα του παραδοσιακού **άντισημιτισμού** έλαβε χώρα δεκάδες χρόνια πριν το 'Ισραήλ ιδρυθεί.

Δημοσιευμένα το 1903, τα Πρωτόκολλα των Πρεσβυτέρων της Σιών, η έκδοση με την μεγαλύτερη επιρροή που έχει ποτέ δημοσιευθεί, ήταν μία απάτη που ισχυριζόταν ότι εγγράφη από το Πρώτο Σιωνιστικό Κογκρέσο το 1897, η τυπική έναρξη της κίνησης για την εγκαθίδρυση του 'Ισραήλ.

Σκοπός του ήταν να άποκαλύψει μία σκοτεινή συνωμοσία των Έβραίων να διεκδύσουν σε κυβερνήσεις, στην Έκκλησία και στα ΜΜΕ και για να προκαλέσουν πολέμους και επαναστάσεις και να έπιφέρουν την άνοδο μίας παγκόσμιας αυτοκρατορίας ή όποια να κυβερνάται από Έβραίους.

Παρουσίαζε την επιθυμία των 'Ιουδαίων για αυτοδιάθεση ως μία συνωμοσία για να καταλάβουν την ύψηλιο. Προσαρμοσμένο από μία σάτιρα του 1864 που έπιτίθετο στόν Ναπολέοντα III και μία γερμανική αντισημιτική νουβέλα του 1868, ήταν σχεδιασμένο να προκαλέσει

άντισημιτισμό μέσα στην Ρωσία, όπου ο Τσάρος άπειλειτο από τους Έβραίους Μπολσεβίκους.

Άκόμη και στόν 21ο αιώνα, συνεχίζει να προκαλεί συνωμοτικές, αντισημιτικές σκέψεις, έναντι του 'Ισραήλ και του «λόμπυ των Σιωνιστών».

Σήμερα η υπερτιμημένη άξια της Ιουδαϊκής πολιτείας της έπιτρέπει να χρωματίζεται ως μία μοναδική παγκόσμια άπειλή, η όποια χειραγωγεί κυβερνήσεις και πρέπει να υπάρξει αντίσταση από όλους τους ανθρώπους με συνείδηση.

Μία από τις νεωτερικότητες του μοντέρνου **άντισημιτισμού** είναι να καμουφλάρεται πίσω από την κίνηση για κοινωνική δικαιοσύνη, στρέφοντας την δυτική συνείδηση κατά των δικών της άξιών.

Καθώς η Βρετανία, οι 'Ηνωμένες Πολιτείες και άλλες ελεύθερες χώρες μοιράζοντας τά θεμέλια της φιλελεύθερης δημοκρατίας με το 'Ισραήλ, τό να έπιτίθεται κανείς στην ιστορία της Δύσεως, στις άξεις και τον πολιτισμό της συχνά συνδυάζεται με τις έπιθέσεις κατά του εβραϊκού κράτους.

Είναι μία νέα παραπληντική μορφή του παλιού μίσους. Είναι μέρος μίας πιο έκτεταμένης κοινωνικής κίνησης, που φορτίζεται όχι από την θρησκεία ή την ρατσιστική ιδεολογία αλλά από μία λατρευτική πίστη στην δική της πολιτική.

Παρακάμπτει τις παλιές φωτοπροσαρμογές φορώντας μία νέα μάσκα, καθιστώντας την νέα μορφή πιο δύσκολο να την συλλάβεις. Καί ως μέρος μίας προσπάθειας να υπονομεύσει τις άξεις μίας ελεύθερης κοινωνίας, ενώ ποζάρει ως η έκφρασή τους, προσφέρει μία μέθοδο για να σιωπούν οι αντίπαλοι.

Δίνοντας όνομα στόν αντισημιτισμό δεν είναι πια άρκετό, καθώς ο όρισμός αυτός παραμένει άγκυροβολημένος στο ρατσιστικής βάσης μίσος του περασμένου αιώνα.

Η νέα αυτή μισαλλοδοξία, αντίθετως, είναι βασικά πολιτική και έπιτρέπει την στρατολόγηση προοδευτικών Έβραίων, ως άλλοθι. Είναι βασικό να βρεθεί ένας νέος τρόπος να ταυτιστεί και να άπαντηθεί η νέα αυτή διάλλαξια. Άρχίζει με τό να της δώσουμε ένα όνομα: 'Ισραηλοφοβία.

*Δικηγόρος